

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«19» червня 2023 року

Слідчий 2 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України лейтенант юстиції Дика Софія Андріївна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023000000000365 від 13.04.2023, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Мішину Павлу Олександровичу,
28 липня 1973 року народження,
уродженцю м. Іваново, Російської
федерації, зареєстрованого та
проживаючого за адресою:
Запорізька область, м. Енергодар,
вул. Молодіжна, буд. 89, кв. 174

1) про те, що він обґрунтовано підозрюється у порушенні порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї з метою заподіяння шкоди інтересам держави, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 332-1 КК України;

2) про те, що він обґрунтовано підозрюється у порушенні порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї з метою заподіяння шкоди інтересам держави, вчиненому повторно, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 332-1 КК України;

3) про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництві), вчинених громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень і дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної

адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Мішин П.О.:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на російська федерація) та ще 49 країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та

співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним Законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Херсонської та Запорізької областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська,

Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії рф на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці. Її результатом стала анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Наведені вище факти розв'язання та ведення російською федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів зс рф на територію півострова Крим, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів рф «Про використання збройних сил російської федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення президента рф, виходячи з інтересів безпеки життя громадян рф, особового складу військового контингенту зс рф, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду президенту рф на використання зс рф на території України.

06 березня 2014 року Верховною Радою АР Крим прийнята Постанова «Про проведення загальнокримського референдуму». Указом Президента України від № 261/2014 від 07 березня 2014 року дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2014 від 14 березня 2014 року визнана неконституційною.

11 березня 2014 року Постановою Верховної Ради АР Крим прийнята «Декларація», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - «Республікою Крим». Указом Президента України від 14 березня 2014 року № 296/2014 дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 3-рп/2014 від 20 березня 2014 року визнана неконституційною.

Постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року № 891-VII Верховна Рада АР Крим була розпущена.

17 березня 2014 року представники розпущеної «Верховної Ради АР Крим» прийняли Постанову № 1745-6/14 «Про незалежність Криму», за якою створено

нелегітимне державне утворення «Республіка Крим», а також Постанову №1748-6/14 «Про правонаступництво Республіки Крим», за якою вищим органом влади «Республіки Крим» є «Державна рада Республіки Крим».

18 березня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» підписала «Договір» між рф та «Республікою Крим» про прийняття до рф «Республіки Крим» та утворення у складі рф нових суб'єктів, який вже 19 березня рішенням Конституційного Суду рф визнаний таким, що відповідає Конституції рф, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів Держдума рф, а 21 березня 2014 року - Рада Федерації Федеральних Зборів рф, відтак цей «Договір» набрав чинності 21 березня 2014 року.

21 березня 2014 року прийнятий Закон рф № 6-ФКЗ (т. 4 а. 175-214), яким прийнято до рф «Республіку Крим» та утворені в складі рф нові суб'єкти. «Республіка Крим» вважається прийнятою до рф з дати підписання «Договору» (ст. 1 Закону рф № 6-ФКЗ).

11 квітня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» прийняла «Конституцію Республіки Крим» як суб'єкта рф.

На далі, продовжуючи підривну діяльність проти України, рф утворила на окупованій території України в АР Крим федеральні органи державної влади рф, правоохоронні органи та органи судової системи, місцевого самоврядування, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади рф та недопущення контролю України над цією територією.

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів зс рф на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію АР Крим, відповідні води, територіальне море України, територію виключної (морської) економічної зони України, а також повітряний простір над цими територіями визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії з боку рф.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в АР Крим 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для зміни статусу АР Крим.

Реакцією на такі дії російської федерації, стало прийняття Верховною Радою України 21 квітня 2015 року постанови № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано початок такої агресії з боку рф на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України.

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема

мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку рф внаслідок військової агресії частини території України - АР Крим - підтверджено невизнання її анексії.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України російської федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року російською федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань рф здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Зеленського В.О. №64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №7300 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №2263-IX продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №7664 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №2738-IX продовжено строк дії воєнного часу в Україні з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» 2915-IX продовжено строк дії воєнного часу в Україні з 05 години 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 3057-IX продовжено строк дії воєнного часу в Україні з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська,

Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

При цьому, тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Так, після встановлення 24.02.2022 збройними формуваннями рф загального контролю на частині території Запорізької області з метою встановлення окупаційної адміністрації рф, державними органами і структурами рф, функціонально відповідальними за управління тимчасово окупованими територіями, створено підконтрольні рф самопроголошені органи, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували властиві органам державної влади та органам місцевого самоврядування функції, у тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

04.03.2022 військовослужбовцями збройних сил російської федерації було окуповано територію міста Енергодар Запорізької області та ВП «Запорізька атомна електростанція» ДП «НАЕК «Енергоатом» (далі – Запорізька АЕС або ВП «ЗАЕС»), де останні розмістили військову техніку та особовий склад.

При цьому, згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 8 червня 1998 р. № 830 «Про призначення експлуатуючої організації (оператора) ядерних установок» державне підприємство «НАЕК «Енергоатом» призначено експлуатуючою організацією (оператором) ядерних установок щодо Запорізької атомної електростанції, що здійснює виготовлення та постачання електроенергії як відокремлений підрозділ ДП «НАЕК «Енергоатом».

30.09.2022 президент російської федерації путін в.в., всупереч нормам міжнародного гуманітарного права, підписав указ «Про визнання Запорізької області» № 685 від 29 вересня 2022 року, чим визнав державний суверенітет та незалежність Запорізької області.

У подальшому, 03.10.2022 після встановлення фактичного контролю над ВП «Запорізька атомна електростанція» ДП «НАЕК «Енергоатом», на виконання рішень політичного керівництва російської федерації, з метою забезпечення видимості легітимної діяльності окупованої Запорізької атомної електростанції згідно законодавства рф, представниками держави-агресора, а саме службовими особами АТ «Концерн Росенергоатом», що входить до складу державної корпорації «Росатом», створено акціонерне товариство «Експлуатуюча

організація «Запорізька АЕС» (рос. – акционерное общество «Эксплуатирующая организация «Запорожская АЭС», скорочено – АТ «ЕО «ЗАЕС» (рос. – АО «ЭО ЗАЭС», указом Президента України від 05.02.2023 № 57/2023 введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 05.02.2023 про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) до акціонерного товариства «Експлуатуюча організація «Запорізька АЕС»), про що внесені відомості до Єдиного державного реєстру юридичних осіб російської федерації, а саме: основний державний реєстраційний номер – 1227700626350, ідентифікаційний номер платника податків – 9721179921. Місцезнаходження юридичної особи: російська федерація, 109507, м. москва, вул. Ферганська, буд. 25, корп.1, пов. 10, прим. 1009).

Так, 04.10.2022 президентом російської федерації путіним в.в. підписано закон №7-ФКЗ «Про прийняття до російської федерації Запорізької області та утворення у складі російської федерації суб'єкта - Запорізької області».

В подальшому, з метою забезпечення видимості легітимної діяльності окупованої Запорізької атомної електростанції згідно законодавства рф, президентом російської федерації путіним в.в. підписано указ від 05.10.2022 № 711 «Про особливості правового регулювання в області використання атомної енергії на території Запорізької області», відповідно до якого АТ «ЕО ЗАЕС» наділено статусом так званої експлуатуючої організації в області використання атомної енергії, яка здійснює власними силами або із залученням інших організацій діяльність з експлуатації та виводу з експлуатації об'єктів використання атомної енергії Запорізької атомної електростанції.

При цьому, пунктом 3 вказаного указу уряду російської федерації доручено:

а) забезпечити прийняття у федеральну власність об'єктів використання атомної енергії Запорізької атомної електростанції та іншого майна, необхідного для здійснення її діяльності;

б) вжити заходів, направлених на створення федерального державного унітарного підприємства «Запорізька АЕС» з метою забезпечення безпеки об'єктів використання атомної енергії Запорізької атомної електростанції;

в) забезпечити закріплення на праві господарського відання за федеральним державним унітарним підприємством «Запорізька АЕС» майна, зазначеного в підпункті "а" цього пункту;

г) визначити на період до 1 січня 2028 року. особливості використання акціонерним товариством «Експлуатуюча організація «Запорізька АЕС» фінансових, матеріальних та інших ресурсів, ...;

д) визначити на період до 1 січня 2028. р. особливості організацій та здійснення федерального державного нагляду в галузі використання атомної енергії та промислової безпеки у відношенні Запорізької атомної електростанції....»

Статтею 10 Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII від 15.04.2014 встановлення порядку в'їзду осіб на тимчасово окуповану територію

та виїзду з неї.

Встановлено, що громадяни України мають право на вільний та безперешкодний виїзд з тимчасово окупованої території на іншу територію України. Такий виїзд може здійснюватися через адміністративну межу, через контрольні пункти в'їзду-виїзду, на яких здійснюється тимчасовий прикордонний контроль, через лінію зіткнення - через гуманітарні коридори, організовані представниками державних органів, а також у будь-який інший доступний для них спосіб.

Громадяни України мають право на в'їзд на окуповану територію через контрольні пункти в'їзду-виїзду, на яких здійснюється тимчасовий прикордонний контроль, за умови пред'явлення будь-якого документа, визначеного статтею 5 Закону України "Про громадянство України" або статтею 2 Закону України "Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України".

Досудовим розслідуванням встановлено, що 12.02.2022 о 12 год. 05 хв. Мішин П.О. перетнув державний кордон в пункті пропуску «Гоптівка» (Харківська область) в напрямку виїзд, де вибув на територію російської федерації.

У подальшому, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше початку квітня 2022, у Мішина П.О., який перебував на території російської федерації, бажав заподіяти шкоду інтересам України, підтримати реалізацію рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, виник злочинний умисел, направлений на порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України.

Для реалізації вказаного злочинного умислу, Мішин П.О., діючи умисно, будучи обізнаним про те, що 04 березня 2022 року військовослужбовці зс рф здійснили тимчасову окупацію м. Енергодар та Запорізької АЕС, розуміючи протиправність своїх дій, в порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України, поза межами контрольних пунктів в'їзду-виїзду, на яких здійснюється тимчасовий прикордонний контроль, прибув з території російської федерації шляхом переїзду через Керченську протоку по кримському мосту до АР Крим, звідки приблизно в середині квітня 2022 року (точного часу досудовим розслідуванням не встановлено) прибув до тимчасово окупованого м. Енергодар Запорізької області з метою заподіяння шкоди інтересам держави, а саме реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора.

З моменту прибуття до м. Енергодар по теперішній час Мішин П.О. перебуває на території, захопленого російськими окупаційними військами, міста Енергодар, де умисно надає допомогу державі-агресору, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації і підтримки рішень та дій держави-агресора, а також її збройних формувань та окупаційної адміністрації.

Таким чином, громадянин України Мішин Павло Олександрович, 28 липня 1973 року народження, обґрунтовано підозрюється у порушенні порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї,

тобто у скоєнні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 332-1 КК України.

При цьому, продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, Мішин П.О. у грудні 2022 року (точна дата органу досудового розслідування не встановлена), не погоджуючись з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, усвідомлюючи протиправність своїх дій, умисно діючи, з метою заподіяння шкоди інтересам держави, а саме реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, діючи повторно порушив правила виїзду з тимчасово окупованої території, поза межами адміністративної межі, контрольних пунктів в'їзду-виїзду, на яких здійснюється тимчасовий прикордонний контроль, лінії зіткнення, у невстановлений досудовим розслідуванням спосіб виїхав з м. Енергодар Запорізької області до російської федерації з метою участі у нарадах з представникам АТ «Концерн Росенергоатом», що координують діяльність так званого Акціонерного товариства «Експлуатуюча організація Запорізька АЕС».

В подальшому, Мішин П.О., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 31.12.2022, повторно порушив правила в'їзду на тимчасово окуповану територію та поза межами контрольних пунктів в'їзду-виїзду, на яких здійснюється тимчасовий прикордонний контроль, повернувся з території російської федерації до окупованого м. Енергодар Запорізької області.

Продовжуючи реалізувати свій злочинний умисел, з метою заподіяння шкоди інтересам держави виїхав, а саме для участі у проведенні нарад з представникам АТ «Концерн Росенергоатом», що координують діяльність так званого Акціонерного товариства «Експлуатуюча організація Запорізька АЕС», в березні 2023 року (точна дата органом досудового розслідування не встановлені) Мішин П.О. здійснив повторний виїзд з тимчасово окупованої території м. Енергодар Запорізької області та вибув на територію російської федерації, порушуючи правила виїзду з тимчасово окупованої території України, поза межами адміністративної межі, контрольних пунктів в'їзду-виїзду, на яких здійснюється тимчасовий прикордонний контроль, лінії зіткнення з подальшим незаконним поверненням до м. Енергодар Запорізької області з території російської федерації у невстановлений досудовим розслідуванням спосіб.

Таким чином, громадянин України Мішин Павло Олександрович, 28 липня 1973 року народження, обґрунтовано підозрюється у порушенні порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї вчиненні повторно, тобто у скоєнні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 332-1 КК України.

При вищевказаних подіях Мішин П.О., діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України та проведення у зв'язку з цим з боку рф підривної діяльності проти

України, з метою завдати шкоди Україні, вчинив особливо тяжкий злочин проти основ національної безпеки – надавав допомогу (пособництво) державі-агресору, збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, при наступних обставинах.

Так, громадянин України Мішин П.О., будучи начальником управління професійного розвитку ВП «Запорізька атомна електростанція» ДП «НАЕК «Енергоатом» з 20.08.2019 по 14.10.2022 (дія трудового договору призупинена на період дії воєнного стану відповідно до Наказу ДП «НАЕК «Енергоатом» №1358-к від 14.10.2022), усвідомлюючи, що російська федерація окупувала, серед іншого, частину Запорізької області, у тому числі м. Енергодар, та сформувала окупаційну адміністрацію для управління вказаними територіями, перебуваючи на тимчасово окупованій території Запорізької області, у місті Енергодар, діючи умисно, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, з метою завдання шкоди Україні, надав допомогу державі-агресору та її окупаційній адміністрації з реалізації та підтримки їх рішення та дій, в тому числі і указів президента рф: «Про визнання Запорізької області» № 685 від 29 вересня 2022 року, «Про прийняття до російської федерації Запорізької області та утворення у складі російської федерації суб'єкта - Запорізької області» №7-ФКЗ від 04.10.2022, «Про особливості правового регулювання в області використання атомної енергії на території Запорізької області» № 711 від 05.10.2022), а саме за невстановлених обставин 10.10.2022 добровільно погодився та був призначений на посаду заступника директора з персоналу АТ «Експлуатуюча організація «Запорізька АЕС».

При цьому, на посаді заступника директора з персоналу так званої АТ «Експлуатуюча організація «Запорізька АЕС», підконтрольної державі-агресору Мішин П.О. наділений адміністративно-господарськими та організаційно-розпорядчими повноваженнями щодо організації управління формуванням, використанням і розвитком персоналу підприємства, проведення роботи по формуванню і підготовці резерву кадрів, формування кадрової політики і заходів по її реалізації, розробки оплати трудової діяльності та штатних розписів підрозділів АТ «ЕО «ЗАЕС».

Так, Мішин П.О. з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, діючи умисно на шкоду національним інтересам України на виконання наказів невстановлених досудовим розслідуванням осіб з числа керівництва ДК «Росатом», АТ «Концерн Росенергоатом», АТ «ЕО «ЗАЕС», у взаємодії з російськими окупаційними військами та окупаційною адміністрацією у м. Енергодар пропагував ідеї «руського миру» у середовищі співробітників ВП «ЗАЕС», підбурюючи останніх до надання підтримки, сприяння та співпраці

із збройними силами РФ та представниками окупаційної адміністрації РФ, тобто з державою-агресором в тому числі і шляхом підписання трудових договорів з АТ «ЕО «ЗАЕС», засновником якого є АТ «Концерн Росенергоатом».

З цією метою 10.10.2022 акціонерним товариством «Експлуатуюча організація «Запорізька АЕС» в особі Генерального директора Романенка О.Є. видано довіреність Мішину П.О. №1, на підставі якої останнього уповноважено діяти від імені АТ «ЕО «ЗАЕС» з метою укладання трудових договорів з співробітниками вказаного товариства.

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, спрямований на надання допомоги державі-агресору (пособництво), збройним формуванням, окупаційній адміністрації держави-агресора Мішин П.О., займаючи посаду так званого заступника директора по персоналу, діючи на підставі довіреності №1 від 10.10.2022, виступаючи від АТ «ЕО «Запорізька АЕС», уклав 37 трудових договорів з працівниками Запорізької АЕС та додаткові угоди до них: «Про дотримання добросовісності під час виконання трудових обов'язків працівниками АТ «ЕО «ЗАЕС» у сфері протидії корупції» та «Про дотримання добросовісності під час виконання трудових обов'язків АТ «ЕО «ЗАЕС» пов'язаних із здійсненням закупівельної та договірної діяльності», а саме:

- 18.10.2022 трудовий договір з Волошиною О.О. №484/22-ТД про призначення останньої на посаду прибиральниці виробничих та службових приміщень цеху господарського обслуговування АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №484/22-ТД від 18.10.2022;

- 20.10.2022 трудовий договір з Ануфрієвим С.О. №697/22-ТД про призначення останнього на посаду охоронця підрозділу охорони об'єктів АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №697/22-ТД від 20.10.2022;

- 21.10.2022 трудовий договір з Батехою Ю.П. №721/22-ТД про призначення останньої на посаду дезактиваторщика 2 групи цеху дезактивації АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №721/22-ТД від 21.10.2022;

- 21.10.2022 трудовий договір з Волковою Л.В. №775/22-ТД про призначення останньої на посаду молодшої медичної сестри управління соціальних програм АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №775/22-ТД від 21.10.2022;

- 21.10.2022 трудовий договір з Андреевим Ю.Є. №794/22-ТД про призначення останнього на посаду дезактиваторщика 4 групи цеху дезактивації АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №794/22-ТД від 21.10.2022;

- 21.10.2022 трудовий договір з Мельохінім Є.В. №804/22-ТД про призначення останнього на посаду електрослюсаря з ремонту та обслуговування автоматики та засобів вимірювання електростанцій 6 розряду цеху теплової автоматики та вимірювань АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №804/22-ТД від 21.10.2022;

- 21.10.2022 трудовий договір з Панюковою Л.С. №912/22-ТД про

призначення останньої на посаду інженера (з підготовки і проведення ремонту) хімічного цеху АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №912/22-ТД від 21.10.2022;

- 21.10.2022 трудовий договір з Васильцовим Г.А. №1193/22-ТД про призначення останнього на посаду слюсаря з ремонту ракетно-турбінного обладнання 3 розряду енергоремонтного підрозділу АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1193/22-ТД від 21.10.2022;

- 24.10.2022 трудовий договір з Біжик Н.В. №615/22-ТД про призначення останньої на посаду завідуючої виробництва управління забезпечення та функціонування об'єктів АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №615/22-ТД від 24.10.2022;

- 24.10.2022 трудовий договір з Буторіною Н.С. №629/22-ТД про призначення останньої на посаду інженера 1 категорії управління професійного розвитку персоналу АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №629/22-ТД від 24.10.2022;

- 24.10.2022 трудовий договір з Нагорною Л.В. №703/22-ТД про призначення останньої на посаду касиру управління забезпечення та функціонування об'єктів АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №703/22-ТД від 24.10.2022;

- 24.10.2022 трудовий договір з Бабаком Р.П. №1036/22-ТД про призначення останнього на посаду електрослюсаря з ремонту електрообладнання електростанції 4 розряду електричного цеху АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1036/22-ТД від 24.10.2022;

- 24.10.2022 трудовий договір з Волковою І.В. №1125/22-ТД про призначення останньої на посаду інженера з підготовки виробництва 2 категорії служби інформаційних технологій АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1125/22-ТД від 24.10.2022;

- 24.10.2022 трудовий договір з Бойко І.В. №1140/22-ТД про призначення останнього на посаду водія автотранспортних засобів (в/п 1,5-5т) 1 класу транспортного цеху АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1140/22-ТД від 24.10.2022;

- 24.10.2022 трудовий договір з Брусняком О.В. №1149/22-ТД про призначення останнього на посаду слюсаря з ремонту ракетно-турбінного обладнання 5 розряду енергоремонтного підрозділу АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1149/22-ТД від 24.10.2022;

- 24.10.2022 трудовий договір з Вороновим О.В. №1162/22-ТД про призначення останнього на посаду маляра 4 розряду управління будівництва АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1162/22-ТД від 24.10.2022;

- 24.10.2022 трудовий договір з Ковалем А.Є. №1164/22-ТД про призначення останнього на посаду слюсаря з ремонту ракетно-турбінного обладнання 4 розряду енергоремонтного підрозділу АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1164/22-ТД від 24.10.2022;

- 24.10.2022 трудовий договір з Бойко В.Ф. №1184/22-ТД про призначення

останнього на посаду слюсаря з ремонту ракетно-турбінного обладнання 4 розряду енергоремонтного підрозділу АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1184/22-ТД від 24.10.2022;

- 24.10.2022 трудовий договір з Демченко Л.М. №1412/22-ТД про призначення останньої на посаду дефектоскопіста рентгено-, гаммаграфування 3 розряду служби контролю металу АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1412/22-ТД від 24.10.2022;

- 25.10.2022 трудовий договір з Білієнко І.В. №639/22-ТД про призначення останньої на посаду завідувачої складу управління забезпечення та функціонування об'єктів АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №639/22-ТД від 25.10.2022;

- 25.10.2022 трудовий договір з Суворовим О.М. №643/22-ТД про призначення останнього на посаду заступника начальника управління-начальника відділу протиаварійного планування управління з питань аварійної готовності та реагування АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №643/22-ТД від 25.10.2022;

- 25.10.2022 трудовий договір з Гавриляком В.Д. №654/22-ТД про призначення останнього на посаду заступника головного інженера по загальностанційним об'єктам АТ «ЕО «ЗАЕС», та додаткові угоди до договору №654/22-ТД від 25.10.2022;

- 25.10.2022 трудовий договір з Рябушенко А.С. №952/22-ТД про призначення останнього на посаду слюсаря з ремонту ракетно-турбінного обладнання 5 розряду енергоремонтного підрозділу АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №952/22-ТД від 25.10.2022;

- 25.10.2022 трудовий договір з Васильцем В.П. №953/22-ТД про призначення останнього на посаду електрослюсаря з ремонту електрообладнання електростанції 4 розряду електричного цеху АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №953/22-ТД від 25.10.2022;

- 25.10.2022 трудовий договір з Васил'євим О.Є. №971/22-ТД про призначення останнього на посаду слюсаря-ремонтника 5 розряду енергоремонтного підрозділу АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №971/22-ТД від 25.10.2022;

- 25.10.2022 трудовий договір з Ведмедьком М.М. №1013/22-ТД про призначення останнього на посаду контролера на контрольно-пропускному пункті 2 розряду загону відомчої воєнізованої охорони АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1013/22-ТД від 25.10.2022;

- 25.10.2022 трудовий договір з Балундой П.Л. №1014/22-ТД про призначення останнього на посаду охоронця загону відомчої воєнізованої охорони АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1014/22-ТД від 25.10.2022;

- 25.10.2022 трудовий договір з Бондаренко М.М. №1413/22-ТД про призначення останнього на посаду слюсаря з ремонту ракетно-турбінного обладнання 4 розряду енергоремонтного підрозділу АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1413/22-ТД від 25.10.2022;

- 26.10.2022 трудовий договір з Веселовським С.О. №1109/22-ТД про призначення останнього на посаду інженера-електроніка 2 категорії служби інформаційних технологій АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1109/22-ТД від 26.10.2022;

- 26.10.2022 трудовий договір з Ботвинським О.В. №1198/22-ТД про призначення останнього на посаду слюсаря з ремонту парогазотурбінного обладнання 6 розряду енергоремонтного підрозділу АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1198/22-ТД від 26.10.2022;

- 26.10.2022 трудовий договір з Вахрушевим В.Є. №1200/22-ТД про призначення останнього на посаду токаря 6 розряду енергоремонтного підрозділу АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1200/22-ТД від 26.10.2022;

- 26.10.2022 трудовий договір з Бойко В.В. №1210/22-ТД про призначення останнього на посаду охоронця 3 розряду загону відомчої воєнізованої охорони АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1210/22-ТД від 26.10.2022;

- 27.10.2022 трудовий договір з Безруковою Г.П. №713/22-ТД про призначення останньої на посаду інженера-програміста 1 категорії виробничо-технічної служби АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №713/22-ТД від 27.10.2022;

- 27.10.2022 трудовий договір з Барановським П.О. №870/22-ТД про призначення останнього на посаду головного спеціаліста по атомним електростанціям (по організації виробництва) – начальника виробничо-технічної служби АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №870/22-ТД від 27.10.2022;

- 27.10.2022 трудовий договір з Бойко Н.П. №1211/22-ТД про призначення останньої на посаду охоронця 1 розряду загону відомчої воєнізованої охорони АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1211/22-ТД від 27.10.2022;

- 29.10.2022 трудовий договір з Остапенко Я.О. №1254/22-ТД про призначення останньої на посаду офіціантки 4 розряду управління соціальних програм АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №1254/22-ТД від 29.10.2022;

- 16.11.2022 трудовий договір з Бакуменко В.В. №2133/22-ТД про призначення останнього на посаду ізолювальника на термоізоляції 3 розряду енергоремонтного підрозділу АТ «ЕО «ЗАЕС» та вищевказані додаткові угоди до договору №2133/22-ТД від 16.11.2022.

У подальшому, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на надання допомоги державі-агресору (пособництво), збройним формуванням, окупаційній адміністрації держави-агресора Мішин П.О., перебуваючи на посаді так званого заступника директора по персоналу АТ «ЕО «ЗАЕС», у період з жовтня 2022 року по квітень 2023 року (більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено), на виконання вказівок окупаційної влади, здійснював розробку матриці оплати трудової діяльності, штатних розписів

підрозділів окупованої Запорізької АЕС, контрактів з керівним складом, проводив наради керівників підрозділів АТ «ЕО «ЗАЕС» здійснюючи контроль за виконанням вказівок представників держави агресора, в тому числі приймав участь у нарадах із представниками держави-агресора, керівництвом АТ «ЕО «ЗАЕС» та АТ «Концерн Росенергоатом».

При цьому, у грудні 2022 року та в березні 2023 року (точні дати органу досудового розслідування не встановлені) Мішин П.О., усвідомлюючи протиправність своїх дій, умисно діючи, з метою реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, здійснював виїзди у відрядження з метою зустрічі з представникам АТ «Концерн Росенергоатом» до м. Москва, рф.

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, Мішин П.О., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 26.04.2023 (точний час органом досудового розслідування не встановлено) подав свою кандидатуру для участі у виборах депутатів першого скликання від російської партії «єдина росія» до так званої Енергодарської міської ради.

Таким чином, громадянин України Мішин Павло Олександрович, 28 липня 1973 року народження, обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням держави агресора з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, тобто у скоєнні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Слідчий 2 відділу 3 управління
досудового розслідування Головного
слідчого управління СБ України
лейтенант юстиції

Софія ДИКА

ПОГОДЖЕНО

Прокурор третього відділу
управління процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення Департаменту
нагляду за додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора

Ярослав БАГЛЄЙ

«19» червня 2023 року